पीवे मासि श्रक्तरात्री यत तत्र स्पर्वे नर:। पद्मायाः प्रतिमां हष्टा करोति जन्मख्खनम्। सप्तजना भवेतस्य पुत्तः पौन्नो धनेश्वरः॥ उपोब्धेकादभी साला प्रभात हाटग्रीहिने। हट्टा कार्यामनपूर्णां करोति चंक्राखण्यम् ॥ दस्ता विषापदे पिकं विषा यश्व प्रपूजयेत्। पितृयां खात्मनचेव करोति जन्मखण्डनम् ॥ प्रयागे रुखनं सत्वा यच पितृन् प्रतपेयेत्। उपीव्य नैसिषार्ग्ये करोति जन्मखळनम् ॥ उपोध्य पुष्करे स्नाला किंवा वदरिकाश्रमे। संपूचा हड्डा मामेव करोति जन्मखकनम् ॥ सिद्धां झता च वहरीं भुद्तते वहरिकाश्यमे। दृश् मत्प्रतिमां नन्द ! करोति जन्मखखनम् ॥ दोलायमानं गोविन्दे इष्ट्रा वन्दावने च माम्। हरू। संपूच्य नता च करोति जन्मखखनम् ॥ भाद्रे हक्षा च मच्छां मामेव मधुखदनम्। संपूज्य नता भक्तच करोति जन्मख्डनम्॥ रयस्य जगनायं यो ब्ह्यति कलौ नरः। संपूजा भक्ता नला च करोति जनस्वस्तम्॥ उत्तरायमधंकान्यां प्रयागे सानमाचरेत्। संपूजा नला मामेव करोति जनस्व कन्म ॥ कार्किकौपूर्विमायाच डच्या मत्प्रतिमां स्थाम्। उपोध्य पूर्णा कला च करोति जनस्व खनम्॥ चन्द्रभागासमीये च माध्याच मां नयेत् भ्रानीः। राधवा यह मां दृष्ट्रा करोति जन्मनः चयम् ॥ रामेश्वरं सेतुनन्धे चात्रश्रीपूर्शिमादिने ॥ उपोध्य दृष्ट्या संपूज्य करोत् जन्मनः चयम्॥ दीननाथं दिनकरं लोलाके चीत्तरायणे। उपोख हड्डा संपूज्य करोति जनानः चयम् ॥ क्षिकोछ सुवसने कल विक्रे सुगकरे। विस्यन्दते राजकोष्ठे मन्दर्क पुष्पभदके ॥ पार्वतीयतिमां हद्दा कार्णिकेयं गरीश्वरम्। निन्दं प्रकृरं ह्या करोति जन्मनः चयम् ॥ त्रिक्टे मिक्सिने च पश्चिमीद्धिस्तिधी। यसपोक्त रिष प्राप्त मां हड्डा सक्तिमाप्न्यात्॥" इति असर्वेवर्ते श्रीत्रवाजनाख्यम् ॥

दश्नीयः, ति, (इश्लते इति । इश् + खनीयर् ।) मनोच:। इति धरिकः॥ (यथा, महाभारते। ११ । १५ । इ०

"वङ्ग्लयाब दहन्ने देवी पटाम्नरेव सा। ततः स कुनखाभूतो दर्शनीयनखो वृप: ") दर्शनयोग्यः । दति वातस्माम् ॥ (यथा, एच-तन्त्र । १ । १०।

"श्रोश्त सत्विद्योश्य दर्शनीयोश्ति युक्तक ।। क्ष्मामिनी. की, (दर्शसामावास्ताया इव

वामिनी राजि:।) तमिसा। बन्धकारराजि:। रति वियरे । अमवास्थारात्रिय ।)

द्रश्चिता, कि] जि, (द्रश्चितीनि । हम् + टच ।) दर्भवः। (यणा, सक्तमारते ।६।६।६१।

"प्रसादये त्वामतुलप्रभाव! त्वं नो गतिर्रेश्यिता च घीर: ॥") प्रतीहार:। इति भरत:॥

दर्शे विषत्, [दृ] पुं, (दर्शे चमावस्थायां विषत् प्रवाशीरदर्शनं यस्य।) चन्द्रः। इति हारा-वली। १३॥

दिश्रितः चि, (हम् + गिच् + क्तः।) दश्रैनं कारितः। तदृष्धाय:। प्रकाशित: २ चाविष्कृत: ३ प्रक-टित: १। इति हेमचन्द्र:॥ (यथा, व्याया-बप्तायस्। २८६।

क्ट्रियंतयमनीक्ट्राये भ्विभमभाज बसति तव

चित्रक्षे क्लध्र इव सर्वे पुरमर्जितं सुतनु॥") दन, क मेदे। इति कविकलाहुम: ॥ (चुरां-परं-सकं-सेट्।) क, दालयति गार्च वाण:। इति

व्ल, मि भेदे। इति कविक खाइम:॥ (भां-परं-धकं-अकं च सेट्।) मि इलयत्र हो कुलच्या-भृत:। इति सुरारि:। दालयति। भेदो दिदा-रणम्। दलति कुठारः कालम्। कि हिरीयौं-भावे विकसने चायम्। श्रीमद्राच्छवाचुर्छ-विदलत्की देख च क भिनिहित महे । नाटक म्। दरविद्वितमहीविक्तिच अत्परागिति जयदेव:। इति दुर्गादासः॥

दलं, की, (दलतीति। दल + चच।) उत्सेघ:। खब्दम्। (यथा, मनु:। ८। २६६। "भाया पुत्रच दासच प्रिष्यो भाता च सोदर:। प्राप्तापराधास्ताचा: स्र रच्या वेखद्वेन वा॥") श्कीऋदः। खपदवम्। पत्रम्। इति मेदिनौ। वे, २६॥ (यथा, बार्यासप्तप्रताम्। ६६२। "इला तटिनि! तरङ्गिर्धीमत सक्रीष्ठ नाश्ये

पालदलवल्यालर्हितन्त्रयानारीचे तरस्यक्तः॥") घनम्। इति भ्रव्हावली । तमालपचम्। इति राजनिवंग्टः ॥ अर्ह्वम्। इति की बावती ॥ (पुं, दचाक्रकुलोत्पनपरिचिन्नामराचः पुतः। स च मक्तराजकत्यासभातः। यया, मद्दा-भारते। ३। १६२। १८।

विचित्रः।

"अय कस्यचित् कालस्य तस्यां कुमारास्त्रय-स्तस्य राजाः सम्बभृदः भूलो दलो बलक्ति॥" ष्टचविश्रेषः । तत्पर्याया थथा, —

"वातपीतः पलाग्रः स्वाहानप्रस्था किंगुकः। राजादनी बद्धावाची इस्तिकाणीं दलीरपर: ॥" इति वैद्यक्रबमानस्याम्॥)

यस्मिन् कुर्व समुत्पन्नी गनस्तत्र न हम्बते ॥") इसकी ॥, पुं (इलाम्बेन कीवा यस्य। तस्य पुर्व्ययु कीषाभावात् त्रयालम्।) कुन्दपुष्पष्टचः र्रात

इति डेमचन्द्र: । १ । १ । (दर्शस्य यामिनी दलनिक्मीतः, पुं, दिलति किनारयतीति दर्ल वस्क लम्। तदेव निक्सोक इकान्य।) भूष्णेष्टचः। इति श्रव्यमाला ॥

विच - "लुक्दको ।" ३।१।१३६। इति दलनी, की, (दल्यते कनेनेति। इत- कन्य खाट्। डीप्।) लोटम्। इति श्रव्दरक्रावली।

डेला इति भाषा॥ (इलति विदारवतीति। इल + कर्तर खु: डीप च।) भेदकर्तर, चि। थणा,-"सा दुर्गा भवभौतिरौतिश्रमनी लोकचय-

भूयाद्वः प्रतिपचपचदलनी बाम्हापलीला-सिनी ॥"

इति विद्वमोदतरिङ्गणी ॥

दलप:, पुं, (इल्यते असी इल्यते अनेन वा। दल + "उधिक्वटिद्शिकटिखिनिभ्यः कपन्।" उगा। ३। १८३। इति कपन्।) खर्णम्। शक्तम्। द्रख्यादिकोषः॥ (दलं यूषं पातीति। पा + कः। इलपतिः॥)

दलपुष्पा, की, (दलानि पनानीव पुष्पाएयस्या: ।) केतकी। इति राजनिर्घयः । (केतकी प्रव्हेश्या विवर्ग विचियम् ॥)

दलसारियो, जी, (सारोशस्यस्या इति। सार+ इति:। डीप् च। द्वे पत्रे सारियी।) केसुक:। इति रक्षमाला ॥

दलस्व:, षुं, (इलस्य स्विरिव।) कर्टकम्। इति हारावली। ६१॥

दलक्सा, स्ती, (दलस्य क्सा सायु:।) पत्र-शिरा। तत्पर्थाय:। मारि: २। इति हेम-चन्द्र: 181१६०॥

दलाएक: पुं, (दलेराएक इव ।) खयं जात-तिलु:। एत्री। गेरिकम्। फेन:। खातकम्। नागनेप्रर:। महत्तर:। इति मेदिनी। के, १५२ । कुन्दः। करिकर्यः। भिरीधः। वात्या। इति हिमचन्द्र:॥

दलाष्ट्राः, पुं, (दलेन भेदेन खाष्ट्राः ।) पङ्गकर्वटः । इति चिकाक्ष्यभेषः ॥ दलद्वि इति भाषा ॥

दलामलं, क्री, (देखे । असलक् ।) सरवकत्त्व: । दमनहचः । इति नैदिकी । खे, १५५ ॥ महन-वृद्धः । इति श्रन्दरकावली ॥

दलाम्बं, की, (दलेषु चम्बो रसो यस्य।) चुक्रम्। इति राजनिष्यः ॥

हिलाः, को, पं. (रज्येत हिला र त + "वर्नघातुष्य इन।" उर्वा। ४।११७। इति इन्।) लोइम्। रति ग्रब्दरतावली । दला इति केला इति श्र

दिनकं, की, (इन्तरी भियते इति। दल + रन्+ बैचायां कन्।) काष्ठम्। इति द्वेसचन्दः। 815== 1

देलितं, जि, (दलमख जातम्। दल+ताइकेर-दिलात् इतच् । प्रकुत्तम् । इति हैमचन्त्रः । १ । १८८॥ (रक्त का) खिखतम्। यथा,---दिलताञ्चानमेत्रपञ्जित्यादि क्रमदीपिका। (यथा च प्रवीयचन्द्रोदये। २। इप्।

"दलितकुचनखाङ्गमङ्गपाली रचय समाक्राचेल भीवरीव ।॥" विचित्रम् : यथा, व्यायासप्तश्राम् । ३०५। "क्लित पलालेपुद्ध द्वभं पर्भिक्ष च्हपती सुक्रिति ।")